Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

funeri tradas corp̄ meū atq; sepulturę. Dū aū
c̄summassē hec dicens. stati extendens man
& pedes fine ullę fec. Dissuta aut tunica eius
ego dimidia tuli michi. & dimidię inuolui
sem ei corp̄. & abscondi in terra. Recdito aū
illo c̄tinuo palma illa arui. & tugurium
illud cecidit. & ego multū fleui obsecrans
dm si cōmodo p̄stare m palmā illā ut p̄seue
rarem in loco illo residuū temp̄ meū. Vt aū
ñ factū ē dixi apd me. ñ ēe uoluntatē di. &
orans tendeba iterū ad selm; & ecce homo
ille q linuit labia mea uenien sapparuit
m atq; c̄fortaū me. & ita c̄ualui p̄uenire ad
fres. & narraui eis hec rogans ne desperarei
semetipsos. s. p abstinencia & paciencia in-
Fr quida introgauit ꝟ uenirem dm.
sene dicens. nomen ē qd saluat aut opus.
Respondit ei senex; opus. Et aut iterū. Scio
eni frem orante aliquando. & stati exaudi
ebatur oratio ei. Subintrauit aut in animo
ei cogitatus ut uellet anima uidere pecca
toris & iusti. quom abstraheret acorpore.
& nolens discristare ev in desiderio suo
diu sedere in cella sua ingressus ē lup ad eū.